బొజ్జ గణపయ్య

సిరులొలికే చిన్నారి మనసులోని మాటల మూట - నెలకొక్కటి..!

ఇంటికి రాగానే స్కూల్ బాగ్ నా స్టడీ టేబుల్ పక్కనే పెట్టుకుని, స్కూల్ డ్రెస్ మార్చుకుని నెమ్మదిగా అమ్మ దగ్గరికి వెళ్ళి అడిగాను..

"అమ్మా,టెన్ రూపీస్ ఇవ్వవా.. రంగ తాత కొట్టుకెళ్ళి కలర్ పెన్సిల్స్ , చార్ట్స్ తెచ్చుకుంటాను"..

అమ్మ కారప్పూస గిన్నె చేతికిస్తూ "ఇప్పుడర్జంటుగా అవెందుకే? అయినా నీ పెన్సిల్స్ ఇంకా ఉన్నాయిగా!" అంది..

"అది కాదమ్మా.. రేపు మా మూడో తరగతి అన్ని సెక్షన్లకి కలిపి డ్రాయింగ్ పోటీలు పెడుతున్నారు. నేను బొమ్మలు బాగా వేస్తానని అంటావుగా. అందుకే నా పేరు ఇచ్చా. ఈ రాత్రికి హోంవర్క్ చేసుకున్నాక ముందు గీసుకుని ప్రాక్టీసు చేసుకుంటానమ్మా' అని ఆపి తన వంక చూస్తుంటే అమ్మ వేసిన ఇంకో ప్రశ్న గుర్తొచ్చి "నా కలర్ పెన్సిల్స్ లో చాలా కలర్స్ అయిపోయాయమ్మా" అని చెప్పాను.

"సరే అయితే.. కారప్పూస తినేసి వెళ్ళు.. నానీని తోడు తీసుకు వెళ్ళటం మర్చిపోకు.. మిగిలిన చిల్లర జాగ్రత్తగా తీసుకు రా" అంటూ ఒకదాని తర్వాత ఒకటి చెప్తూ అమ్మ పది రూపాయలు చేతిలో పెట్టింది.

అబ్బా! అమ్మెప్పుడింతే! రెండో తరగతి చదివే తమ్ముడు నాకు తోడేంటి అసలు!! అదే తను అల్లానికీ , నాన్న పేపర్కీ వాడిని కొట్టుకి పంపేటప్పుడు అక్కని తోడు తీసుకెళ్ళు అని ఎందుకు చెప్పదు!? కారప్పూస గబగబా తింటూ అనుకున్నా. నానీ, పక్కింటి రేఖలతో వెళ్ళి కావలసినవి తెచ్చుకున్నా. రేఖ కాసేపు ఆడుకుందామన్నా నా పోటీలసంగతి చెప్పి వచ్చేశాను..

హోంవర్క్ అంతా పూర్తి చేసి, పెన్సిళ్ళు, వైట్ పేపర్ ముందేసుకుని అలోచించటం మొదలుపెట్టాను, ఏ బొమ్మ వేయాలా అని. డ్రాయింగ్ కి వచ్చే సుభద్ర టీచర్ ఎప్పుడూ అంటారు, నేను వంపులు బాగా గీస్తానని..

"ఏంటి సిరి తల్లీ అవన్నీ పెట్టుకుని కూర్చున్నావు?" నాన్న అడిగిన ప్రశ్నకి అమ్మ సమాధానం లోపలి నించి వినిపించింది

"మీ అమ్మాయికి రేపు స్కూల్లో డ్రాయింగ్ పోటీలంట!".

"అవున్నాన్నా, నా బెస్ట్ ఫ్రెండ్ క్రాంతి కూడా పేరిచ్చింది"

ఉత్సాహంగా చెప్పాను.

"నీకు బొమ్మలు వేయడం వచ్చు కదా.. ఇంకేమి, తప్పకుండా ప్రైజ్ వస్తుంది" అని తలనిమిరి లోపలికి వెళ్ళారు.. చెప్పొద్దూ , నాకింకా ఉత్సాహం వచ్చింది..

మంచి బొమ్మ వేయాలి అనుకుంటూ చుట్టూ చూస్తుంటే ఎదురుగా గోడకి తగిలించిన నాకిష్టమైన దేవుడు, గణపయ్య కాలెండర్ కనిపించింది.. హయ్యా! గణపయ్య బొమ్మ వేస్తే ఎలా ఉంటుంది!? అసలే దేవుడి బొమ్మ.. పైగా అమ్మ ఎప్పుడూ అంటుంది 'ఆయనంటే అందరికీ ఇష్టం .. ఏ పని చేసిన ముందు ఆయన్నే ప్రార్థిస్తారు' అని.. సుభద్ర టీచర్ పుస్తకం మొదటి పేజీలో "ఓం గణేశాయ నమః" అని రాసి ఉండటం కూడా చూశాను.. ఇంకా నాకు తొండం గీయడం బాగా వచ్చు కదా.. తప్పకుండా గణపయ్య బొమ్మ గీస్తాను అని ప్రాక్టీసు చేయడం ప్రారంభించాను..

మధ్యలో నాన్న వచ్చి "ఏ బొమ్మ సెలెక్ట్ చేసుకున్నావు తల్లీ" అనడుగుతూ నేను గీస్తున్న బొమ్మని చూసి నవ్వి వెళ్ళిపోయారు..

పడుకునే లోపల మూడు సార్లు గీసుకుని, క్రాంతి ఏ బొమ్మ గీస్తుందో అనుకుంటూ నిద్ర పోయాను..

"సిరి పాపా, నీ పుస్తకాల సంచి జారిపోతుంది..సరిగ్గా లోపలకి సర్దుకుని కూర్చోమ్మా" రిక్షా అబ్బాయి సాంబయ్య అరిచిన అరుపుకి ఉలిక్కిపడి చూశాను. మా రిక్షా పిల్లలందరూ ఇంటి కెళ్ళిపోతున్నామనే ఆనందంతో గోలగోల చేస్తున్నారు. అవును కదా, వీళ్ళెవరికీ నాకు వచ్చిన కష్టం రాలేదుగా!! వెంటనే భలే ఏడుపొచ్చింది.. నేను డ్రాయింగ్ పోటీల్లో ఓడిపోయానని చెప్తే పక్కింటి అమ్మాయి రేఖ ఎంత ఎక్కిరిస్తుందో!? అనవసరంగా పది రూపాయలు పాడు చేసానని అమ్మ తిడుతుంది. అన్నిటికీ మించి తనకి ఫస్ట్ ప్రైజ్ వచ్చిందని క్రాంతి ఇక నించీ సరిగ్గా మాట్లాడుతుందో లేదో!! తల్చుకుంటుంటే అసలు పోటీల్లో పేరు ఎందుకు ఇచ్చానా అనిపిస్తుంది..

ఫస్ట్ పీరియడ్ లోనే పోటీలని చెప్పి బొమ్మలు వేసే వాళ్ళందరినీ దూరం దూరంగా కూర్చోబెట్టి వేయించేశారు.. క్లాసుకొచ్చాక క్రాంతి చెప్పింది తను మొక్కలు, పక్షులు, ఆడుకుంటున్న పిల్లలు, గడ్డి మేస్తున్న ఆవులు, ఇంకా పైన సూర్యుడిని వేసానని. పైగా సూర్యుడిని కాస్త నవ్వుతున్నట్లు గీశానని కూడా అంది. ఓ అంతేనా అనుకున్నా.. అయినా సూర్యుడు నవ్వడమేమిటి అనిపించింది!! అప్పుడింకా అనిపించింది నాకు తప్పకుండా ప్రైజ్ వస్తుందని.. తీరా చూస్తే లాస్ట్ పీరియడ్‌లో సుభద్ర టీచర్ వచ్చి ఫస్ట్ ప్రైజ్ క్రాంతికి వచ్చిందని చెప్పారు.. సెకండ్ ప్రైజ్ ఇంగ్లీష్ మీడియం 'ఎ' సెక్షన్ అబ్బాయికీ, థర్డ్ ప్రైజ్ 'డి' సెక్షన్ అమ్మాయికీ వచ్చిందన్నారు.. అసలు నేను గణపయ్యని చాలా బాగా గీశాకదా!! మంచి మంచి కలర్స్ కూడా వేశాను.. లడ్డూ ప్రసాదాలు చేతిలో ఒకటి, తొండం వంపులో ఒకటీ కూడా గీశాను.. గణపయ్య వాహనం ఎలుక లడ్డూ కొరికి తింటున్నట్లు, ఇంకా టైం ఉందని అటూ ఇటూ తామర పూలు కూడా గీశాను.. మరి నాకెందుకివ్వలేదు!?

ఇంక నేనెప్పుడూ పోటీల్లో పేరివ్వను.. ఈ టీచర్లకి ఎవరికి ఇవ్వాలో, ఎవరికి ఇవ్వకూడదో అస్సలు తెలీదు.. క్రాంతి నాకంటే పొడుగు.. అందుకే నాకంటే పెద్దదని, అన్నీ బాగా తెల్సని అనుకున్నారు.. ఇంకా తను పాటల పోటీల్లో కూడా పేరిచ్చింది కదా. అందుకే తనకే ఇచ్చేసినట్లున్నారు. ప్చ్! పది రూపాయలు పాడు చేశాను..

రిక్షా దిగుతూనే గుమ్మంలో ఉన్న అమ్మ చెప్పింది

"నీకిష్టమని ఇప్పుడే పరమాన్నం వండాను.. డ్రెస్ మార్చుకుని రా పెడతాను"..

మనసులో భయం భయంగా ఉంది ఎప్పుడు పోటీల గురించి అడుగుతుందో అని. పరమాన్నం గిన్నెలో పోసి ఫాన్ ముందు ఆరబెడుతూ అంది, "కాస్త వేడిగా ఉందమ్మా.. ఒక్క రెండు నిమిషాలు ఆగు". పాపం అమ్మ స్కూల్లో టీచర్ కదా, పొద్దున్నించీ స్కూల్లో పాఠాలు చెప్పొచ్చి నా కోసం పరమాన్నం చేసింది.. అమ్మ చాలా మంచిది. తనని ఏమీ అనదు.. అయినా ఇంకా అడగలేదేంటీ!?

"అంత పరధ్యానం ఏమిటే! అసలైతే పరమాన్నం చూస్తే పరుగులు పెడుతూ వచ్చేదానివిగా!!" అమ్మ అడుగుతోంది.

అదిగో! నాకు మళ్ళీ కళ్ళల్లో నీళ్ళు వస్తున్నాయి!

"ఏమైంది సిరీ? వంట్లో బాలేదా?" అమ్మ దగ్గరకు తీసుకునే సరికి నాకు పెద్దగా ఏడుపు వచ్చేసింది.. వెక్కిళ్ళు పెడుతూ చెప్పాను.

"డ్రాయింగ్ పోటీల్లో నాకు ప్రైజ్ రాలేదమ్మా.. క్రాంతికి ఫస్ట్ వచ్చింది.. ఈ సారి నా పుట్టినరోజుకి చాక్లెట్లు కొనద్దు.. నువ్విచ్చిన పది రూపాయలు వేస్టు చేశానుగా.. "

"ఊరుకోమ్మా.. మళ్ళీ పోటీల్లో నీకే వస్తుందిలే" అమ్మ సముదాయిస్తుంటే దూరం జరిగి చెప్పాను,

"ఊహూ .. నేనింక ఏ పోటీల్లో పేరివ్వను"..

తర్వాత కొత్త కలర్ పెన్సిల్స్, మిగిలిన చార్ట్స్ నానీకి ఇచ్చేశా. వాడు సంతోషంగా యాపిల్ , గాలిపటం గీసుకుంటుంటే నేను హోం వర్క్ చేసుకుంటున్నా..

అంతలో నాన్న వచ్చీ రావటం తోనే "సిరి తల్లీ నీకు ఏ ప్రైజ్ వచ్చిందమ్మా" అని ప్రశ్న అడిగారో లేదో, నానీ గాడు నా పోటీల

వివరాలన్నీ గడగడా చెప్పేశాడు.. నాకు భలే కోపం వచ్చింది వాడి మీద!

అమ్మ వచ్చి "ఇంక ఏ పోటీల్లో పాల్గొనదంట" అని నేను చెప్పిందే నాన్నకి చెప్పింది..

నాన్న, నిన్న నా బొమ్మని చూసి నవ్వినట్లే మళ్ళీ నవ్వి లోపలికి వెళ్ళిపోయారు.. నాకు ఇంత బాధేస్తుంటే అలా నవ్వుతున్నారేంటి? నాకు ఇంకాస్త దిగులేసింది..

కాసేపాగి నాన్న వచ్చి వాలుకుర్చీలో కూర్చుని 'సిరితల్లీ ఇలా రామ్మా' అని పిల్చారు. పోటీల్లో ఓడిపోయానని తిడతారేమో అనుకుంటూ వెళ్ళాను. దగ్గరికి వెళ్ళగానే తన వళ్ళో కూర్చోబెట్టుకుని

"వారం క్రితం ఆదివారం నాడు నా దగ్గరకి వచ్చి నీకు మన జామచెట్టు ఎక్కడం వచ్చిందని చెప్పావు కదా, ఎలా వచ్చింది?" అనడిగారు.

ఇప్పుడు దాని గురించి ఎందుకు అడుగుతున్నారో అనుకుని "ఆరోజు అనిల్ అన్నయ్య వచ్చాడుగా.. తనే నాకు, నానీకి నేర్పించాడు" చెప్పాను.

"మరి ఇద్దర్లో ఎవరికి ముందు వచ్చింది ఎక్కడం?" నాన్న ఇంకో ప్రశ్న అడిగారు.

"నానీకే నాన్నా.. వాడు టక్కున నేర్చేసుకున్నాడు. నేను వాడికంటే పొడుగున్నానా అయినా కానీ రెండు సార్లు జారిపోయాను. అప్పుడు ఎక్కడెక్కడ కాలు పెట్టాలో అనిల్ అన్నయ్యని సరిగ్గా అడిగి నేర్చుకున్నాను" కాస్త ఉత్సాహంగా చెప్పాను..

"మరి నేను గాలిపటం ఎగరేయటం నేర్పించినప్పుడు ఎవరు ముందు నేర్చుకున్నారు?" మళ్ళీ అడిగారు. "నాకే!! నానీ కి అసలు పట్టుకోవడం కూడా రాలేదు" పక్కన బిక్కమొహం వేసుకుని చూస్తున్న నానీ గాడిని చూస్తూ ఈసారి ఇంకాస్త ఉత్సాహంగా చెప్పాను..

అప్పుడు నాన్న నుదుటిమీది నా వెంట్రుకలను సర్దుతూ చెప్పడం మొదలుపెట్టారు

"మరి మీ స్కూల్లో జరిగిన పోటీలు కూడా ఇలాంటివేనమ్మా. కాకపోతే ఇంట్లో జరిగాయి కాబట్టి ఇక్కడ ప్రైజులుండవు.. అక్కడ స్కూల్లో ప్రైజులిస్తారు. ఒక్కోసారి మొదటిసారే ప్రైజ్ వస్తుంది. ఇంకొన్నిసార్లు రెండు మూడు సార్లు ప్రయత్నిస్తే వస్తుంది. అదంతా నీకున్న ఆసక్తి మీద ఆధారపడి ఉంటుందమ్మా. నాకెందుకు రాదు అని పట్టుదలతో ప్రయత్నించావనుకో తప్పకుండా వస్తుంది. కావలిస్తే దానికి అమ్మని, నన్ను, ఇంకా మీ టీచర్లని, ఫ్రెండ్స్ ని ఎవరినైనా అడిగి సలహాలు తీసుకో, అచ్చు చెట్టు ఎక్కడానికి అనిల్ అన్నయ్యని ఎలా అడిగావో అలా!"

నాకు ఎందుకో ఇప్పుడు ఏడుపు రావడం లేదు. హాయిగా అనిపిస్తుంది. శ్రద్ధగా వినడం మొదలుపెట్టాను.

"ఇంకో విషయం , కలర్ పెన్సిల్స్ కోసం తీసుకున్న పది రూపాయల గురించి పూర్తిగా మర్చిపో.. అమ్మ, నేను ఏది చేసినా మీకోసమే కదా" అనునయంగా చెప్తూనే " లేదా, నిన్ను అది ఇంకా వదల్లేదంటే ఇంకోరకంగా నువ్వు బదులు తీర్చొచ్చు, మళ్ళీ పోటీల్లో నీ పేరిచ్చి ప్రైజ్ గెలవడం ద్వారా" అంటూ నవ్వారు.. నాకెందుకో ఈ రెండో విధానమే నచ్చింది.. అదే నాన్నతో చెప్పి చక్కగా పోయి పడుకున్నాను..

మరుసటి ఉదయం స్కూల్ గేట్ నించీ లోపలికి వస్తుంటే 'సిరీ!' ఎవరో నన్ను పిలుస్తున్నట్లు అనిపించి వెనక్కి చూశా.. క్రాంతి!! తన పుస్తకాల బాగ్, లంచ్ బాగ్ రెండూ సర్దుకోలేక పరిగెత్తుకుంటూ వస్తోంది.. తను దగ్గరికి వచ్చీ రాగానే వగరుస్తూ

" సిరీ, నాకొకటి కావాలి ఇస్తావా" అంది..

కాస్త సందేహిస్తూనే "ఏంటి" అనడిగా..

"నిన్న నువ్వు గీసిన గణేష్ స్వామి బొమ్మ నాకివ్వవా. ఎంత బాగా గీశావో అసలు!! నా పుస్తకాల బాగ్ లో పెట్టుకుంటాను. మా అమ్మ ఎప్పుడు పరమాన్నం చేసినా నీకు తెస్తానుగా" ఆత్రంగా అడిగింది.. ఇంకా జారిపోతున్న తన లంచ్ బాక్స్ ని పట్టుకుంటూ

"ఓ అలాగే! అది ఇంకా నా బాగ్ లోనే ఉంది" అని నవ్వుతూ చెప్పి, క్లాస్ వైపు నడుస్తూ అనుకున్నా, 'ఇవాళ సుభద్ర టీచర్ దగ్గరకి వెళ్ళి అడగాలి నేను వేసిన బొమ్మలో ఏమి తప్పు ఉందో!? ఇంకా ఎలాంటి బొమ్మలు గీయాలో!!'..

ఇంతకీ నేనెవరంటే...

అందరికీ నమస్కారం .. మరేమో నా పేరు సిరి, థర్డ్ క్లాస్ 'బి 'సెక్షన్. ఇంకానేమో.. నాకు ఒక తమ్ముడు, నాని. వాడు సెకండ్ క్లాస్ 'బి 'సెక్షన్. అమ్మ పేరు లక్ష్మి, స్కూల్లో టీచర్ . కానీ మేము చదివే స్కూల్లో కాదు..

నాన్న పేరు రాజేంద్ర, పోస్ట్ ఆఫీసులో పని చేస్తారు. అమ్మానాన్నలకి నేనూ నానీ అంటే చాలా ఇష్టం. 'సిరి తల్లీ ' 'నాని బంగారూ ' అని ఎప్పుడూ మా చుట్టూనే ఉంటారు..కానీ హోం వర్క్ సరిగ్గా చేయకపోయినా, పరీక్షల్లో మంచి మార్కులు రాకపోయినా నాన్నకి నచ్చదు.. అలానే, ఇంట్లో వస్తువులు ఎక్కడివక్కడ పెట్టకపోయినా, డబ్బులు వృధా చేసినా అమ్మకి కోపం .. వాళ్ళకి ఇష్టం లేని పనులు చేయడం మాకూ ఇష్టం ఉండదు. నేనెక్కువ మాట్లాడతానని అమ్మ ఎప్పుడూ ముద్దుగా విసుక్కుంటుంది. అమ్మానాన్నకి పని ఉండి వాళ్ళతో మాట్లాడటానికి కుదరనప్పుడల్లా ఇలా వచ్చి ప్రతినెలా మీతో కబుర్లు చెప్తానేం ! సరేనా? అమ్మో..స్కూలు టైమౌతోంది..బై..

విజయవాడలో పుట్టి పెరిగిన నిషిగంధ గత 8 సంవత్సరాలుగా మయామి ఫ్లోరిడాలో ఉంటున్నారు. పుస్తక పఠనం, పాటలు వినడం, స్నేహితులతో కబుర్లుచెప్పడం వీరి అభిరుచులు. మనసును కదిలించిన భావాలను కవితల రూపంలో వ్యక్తపరచటం వీరి అలవాటు .